

Guðrið Poulsen, keramikari:

Eiga at virða arbeiðið aftan fyri tað ið er í dag

- Vit hugsa ofta ikki um sjálvbodna arbeiðið aftanfyri tað, ið er av ymskum
- Politikarar skulu vera vaknir
- Tá gestir koma, tá er mentanin góð
- Brúkið listafólk, og gevið teimum so veruligt gjald fyri arbeiðið, ístaðin fyri stuðul
- til næsta ártúsund krevst abstraktur hugsunarháttur
- Við at velja at arbeiða í Føroyum, so velur ein eisini nakað frá

Dagfinn Olsen
Myndir: Jens Kr. Vang

Guðrið Poulsen er einsamall innan sína listagreini í Føroyum. Hon fæst við at skapa úr leiri, hon er keramikari. Í Tróndargøtu í Havn rekur hon handil og verkstað. Leirlist, men vit hava hitt hana í hugnaligu húsunum í Kaldbak, sum hon og maðurin keyptu fyri umleið trimum árum síðani.

Óg fyri at seta hol á, so er ein nærliggjandi spurningur, hvussu ein ber seg at við at liva av at vera keramikari í Føroyum.

- Vit hava roknað uppá tað. Hevði eg verið einsamall, so hevi eg búið á einum lítlum kamari, so ein má hava ein at hjálpa sær, annars gongur ikki, smilist Guðrið.

Hon hevur havt leirlist sum yrki í 11 ár. Hevur lært 2 ár í Finnlandi og 2 ár í Íslandi. Alla tíðina hevur hon undirvíst við

siðuna av, serliga í kreppuárunum var strævi, tí tá tók hon alt hon fékk uppá seg, men nú gongur betri aftur.

- At hava handil og verkstað er ein tvístøða, tí handil hevur als ikki min áhuga, sigur Guðrið Poulsen, sum kundi hugsað sær, at eitt galleri tók sær av soluni, men marknaðurin er sera lítill, men við munni til munni háttinum frættist tað, og fólk eru trúgv og fylgja við.

- Tað er sera gott at arbeiða í Føroyum, so friðaligt. Serstakliga siðani eg kom til Kaldbaks. Eg kundi ikki hugsað mær at verið hesa náttúruna fyri uttan, men trupulleikin er avbyrgingin. Við at velja at arbeiða heima í Føroyum, so velur ein eisini nakað frá. Ein hevur ikki samband við tað, ið gongur fyri seg, sigur Guðrið Poulsen, og sigur seg her ikki meina við væntandi íblástur, men

fólk, ið „tosa sama mál“.

- Eg havi vinkonur, ið fáast við tekstillist og vit hava ymskið felags, men tað er tó ymskið tilfar, vit arbeiða við. Ein annar føroyskur keramikari er, sum eg havi samband við, men hon býr niðri, sigur Guðrið, sum sigur seg sakna eitt umhvørvi, men, visir á, at hetta er galdandi innan mong øki í Føroyum, um tað er ein lækni ella tónleikari, sum hevur vunnist sær serkunnleika innan ávíst øki, so er sama galdandi.

- Eg havi havi kent meg væl móttikna, bæði av fólkum sum hava keypt frá mær og stuðlað, og eisini innan listabeimin. Eg eri komin við á listafarsýningar, saman við málurum o.ø., sum tað eru fleiri av, men sjáldan havi eg fingið kvalifiserað aftursvar, mótsæl, uppá tað eg havi gjørt, og so blívur ein eitt sindur ótryggt og bangin fyri at fara út. Aftan á

nøkur ár torir ein næstan ikki at hitta onnur, tað er vandin, so eg skilji væl tey, ið ikki koma heim, sigur Guðrið, sum sjálv hevði stóran skund at sleppa heimaftur, mest sum ov, heldur hon í dag.

LISA

Guðrið Poulsen hevur eina ella tvær ferðir árliga síðani 1991 sýnt fram uttanlands saman við øðrum.

Guðrið hevur verið virkin í felagskapinum LISA, ið er sameining av fleiri listafeløgum, ið varð sett á stovn á leið somu tíð, sum vit finga Norðurlandahúsið. Hon heldur, at tað hevur tikið langa tíð hjá politikarum at viðurkenna LISA, sum samstarvsfelaga. Guðrið heldur, at politikarar heldur hava havt hug at fyrihildið seg til einstaklingar, enn til felagskapir.

- Ikki fyrr enn nú, nú er broyting komin í. Í nevndini, ið ger tilmælini um

heiðursgávu, sita 4 fólk úr LISA og ein úr landsstýrinum, og tað er farmstigt, heldur Guðrið.

- Við bygnaðarbroytingunum hava vit fingið eitt stýrið, mentamálastýrið, ið vit kunnu venda okkum til. Vit í Føroysk Myndlistafólk hava havt fund við stýrið um hvørji ynski vit hava, og tað er heilt nýtt, at tað ber til, sigur Guðrið.

- Skal ein hugsa um, hvat kundi verið betri, nú ein mentanar politikur skal orðast, so haldi eg, at ein eigur at góðtaka, at fólk eru skipað í felagskapir og samskiptir við tey sum ein hóp. LISA hevur an, í nógvar ár við sjálvbodnari arbeiðsmegi. Nú er søkt um at fáa játtan ein lontan skrivara, so tað verður spennandi at vita, hvussu verður við tí, heldur Guðrið.

Hon heldur, at LISA frá býráðnum hevur fingið góðar sømdir við at sleppa

Íkast til orðaskiftið um mentapoli-tikk

Hetta er fjórða samrøðan í eini greinarøð um ein føroyskan mentapoli-tikk, ið landsstýrið í samgonguskjalinum hevur sett út í kortið skal orðast við støði í mentunarálitinum frá 1996. Avmarkaður marknaður. Vit fara í samrøðum og greinum at geva eitt íkast til orðaskiftið um ein framtíðar mentapoli-tikk. Komandi leygardag verður samrøða við Jan Klovstad, stjóra í Mentanarhúsinum Katuaq

Guðrið Poulsen undrast á, at tá gestir koma hendaðvegin eru vit stolt av okkara mentan, men vit gloyma sjálvbodna arbeiðið, sum liggur aftanfyri, og vit taka alt fyri givið

at halda til í Péturssarstovu.

At heiðurgávurnar nú eru komnar metir Guðrið sum sera positivt tekin. Regin Dahl og Janus Kamban eru heiraðir við sømdargávu.

- Ein kann sjálvsagt spyrja, hvat gamlir menn skulu nýta peningin til, men t.d. Janus Kamban hevur gjørt eitt ógliga stórt arbeiði. Hann var Listaskálin í síni tíð. Ein hugsar ofta ikki um tað, ið er í dag og arbeiðið aftanfyri, men tað eru einstaklingar, sum sjálvbodnir hava nýtt sitt í v til tað, sigur Guðrið Poulsen, sum eisini nevnið Grímu, har fólk í 20 ár hava satsað sera nógv, hava livað eitt ótrygt lív uttan fasta inntøku.

- Tá Norðurlandahúsið kom, so var tað sum um tað bleiv sagt, at nú hava vit alt. Politikararnir lögdu seg eitt sindur afturá. Føroyska listin skal jú bert fylla ein part í húsinum. Tí er tað so fantastiskt, at Listaskálin nú veruliga virkar og Gríma hevur fingið sít Meiarí. Nú kunnu vit koma sum meira javnir partar til Norðurlandahúsið, sigur Guðrið, sum eisini sigur, at meiningin við húsinum jú heldur ikki er, at har skal t.d. venjast leikur, men framfórst.

- Leikarar eru slopnir framat at arbeiða, tá sýning skal vera. Tí er óivað eisini hugaligari hjá Norðurlandahúsinum nú at samstarva við listafólk. Hon sigur, at í lotuni sær alt sera positivt út, soleiðis, sum gongdin er í